

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

**HOTĂRÂRE
în numele legii**

cu privire la cererea de chemare în judecată depusă de

Vitalie COTOROBAI
împotriva
Consiliului Superior al Magistraturii

cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

*(Dosarul nr. 3d-38/24
PIGD 2-24066451-01-3d-18062024)*

Legea nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative, nu condiționează data eliberării judecătorului.

4 aprilie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință publică acțiunea depusă de Vitalie Cotorobai

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judcători*,

Alexandru Brașoveanu, *grefier*.

Cu participarea:

Reclamantului – *Vitalie Cotorobai*

Reprezentantului reclamantului, Vitalie Cotorobai – *avocatului Natalia Vladimirov*

Reprezentantului Consiliului Superior al Magistraturii – *Olesea Ciobanu*

constată următoarele:

ÎN FAPT

Poziția reclamantului (f.d. 2)

1. La data de 18 iunie 2024, Vitalie Cotorobai a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a arătat că, la data de 30 aprilie 2024, a transmis Consiliului Superior al Magistraturii, prin intermediul poștei electronice, cererea de demisie, înregistrată la 2 mai 2024, prin care a solicitat eliberarea din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău începând cu data de 24 iulie 2024, după utilizarea concediului anual de odihnă, cerut la 3 iunie 2024. Cu toate acestea, contrar prevederilor art. 119 alin. (2) din Codul muncii, prin Hotărârea nr. 225/17 din 7 mai 2024, Consiliul Superior al Magistraturii i-a admis cererea de demisie, dispunând eliberarea sa din funcție începând cu data de 8 mai 2024, și nu cu data solicitată, fără a-i acorda posibilitatea de a beneficia de concediul anual de odihnă.

3. În acest context, reclamantul a subliniat că, pentru a adopta hotărârea respectivă, Consiliul Superior al Magistraturii a invocat prevederile art. 3 alin.(5) din Legea nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative, menționând că cererea de demisie urmează a fi soluționată în termen de cel mult 10 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (4) al aceluiași articol.

4. În opinia reclamantului, motivul invocat de Consiliul Superior al Magistraturii este contrar legii, întrucât norma indicată nu impune obligativitatea

dispunerii demisiei judecătorului în termen de 10 zile, ci doar soluționarea cererii de demisie în acest termen. În speță, demisia urma a fi dispusă de la data solicitată de către angajat, cu acordarea concediului anual de odihnă și încetarea raporturilor de muncă ulterior utilizării acestuia.

5. Mai mult, prin adoptarea hotărârii supuse controlului judecătoresc în prezenta acțiune, Consiliul Superior al Magistraturii nu s-a pronunțat în niciun mod asupra aspectului esențial din cererea de demisie a reclamantului, referitor la eliberarea din funcție după acordarea concediului anual de odihnă și încetarea raporturilor de muncă ulterior utilizării acestuia.

6. Prin urmare, întrucât pârâțul a emis hotărârea privind demisia reclamantului de la o altă dată decât cea indicată în cererea de demisie, invocând o normă legală care nu reglementează situația expusă în prezenta cauză – respectiv acordarea concediului anual de odihnă cu încetarea ulterioară a raportului de muncă – actul administrativ individual contestat, în partea respectivă, aduce atingere dreptului legal al reclamantului de a demisiona după utilizarea concediului anual de odihnă, drept garantat de Codul muncii. Astfel, acesta urmează a fi anulat, iar Consiliul Superior al Magistraturii obligat să dispună demisia reclamantului începând cu data solicitată, respectiv 24 iulie 2024.

7. Subsidiar, cu privire la termenul de contestare, reclamantul a menționat că a luat cunoștință de conținutul integral (motivat) al Hotărârii nr. 225/17 din 7 mai 2024 a Consiliului Superior al Magistraturii la data de 10 iunie 2024, data publicării acesteia pe pagina web oficială a instituției pârâte.

8. În consecință, consideră că prezenta cerere de chemare în judecată a fost înaintată cu respectarea formei și în termenul prevăzut de art. 25 din Legea nr.947 din 19 iulie 1996 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și de art. 209 din Codul administrativ.

9. În concluzie, având în vedere considerentele expuse, Vitalie Cotorobai a solicitat anularea Hotărârii nr. 225/17 din 7 mai 2024 a Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a dispus eliberarea sa din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău începând cu data de 8 mai 2024, precum și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o nouă hotărâre privind demisia sa din funcția de judecător începând cu data de 24 iulie 2024.

Poziția pârâtului (f.d. 16-20)

10. Prin referința depusă la data de 25 ianuarie 2024, Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat respingerea acțiunii intentate de Vitalie Cotorobai, invocând caracterul neîntemeiat al obiecțiilor formulate de reclamant în cererea de chemare în judecată.

Poziția părților în ședință publică

11. În cadrul ședinței de judecată, Vitalie Cotorobai a susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia, cu anularea Hotărârii nr.225/17 din 7 mai 2024 a Consiliului Superior al Magistraturii, și obligarea pârâtului să emită un act administrativ individual favorabil privind demisia sa din funcția de judecător începând cu data de 24 iulie 2024.

12. Suplimentar, reclamantul a menționat că a fost notificat la data de 20 aprilie 2024, iar cererea de demisie a fost depusă ulterior, la data de 30 aprilie 2024. Totodată, a recunoscut că Consiliul Superior al Magistraturii s-a încadrat în termenul legal de examinare, soluționând cererea în termen de 10 zile.

13. Subsecvent, reclamantul a susținut că în speță sunt aplicabile dispozițiile Codului muncii, și nu cele ale Legii privind evaluarea judecătorilor, întrucât această lege nu prevede obligativitatea demiterii judecătorilor în termen de 10 zile, ci doar faptul că cererea de demisie urmează a fi soluționată în acest termen. Legea nu indică expres data de la care judecătorul urmează a fi eliberat din funcție. Deși reclamantul a depus o cerere de acordare a indemnizației de concediu, administrația Curții de Apel Chișinău nu a soluționat-o, ci a lăsat-o fără examinare până la adoptarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a hotărârii de demisie din data de 8 mai 2024, ulterior fiind emis ordinul privind achitarea indemnizației pentru concediul nefolosit.

14. Totodată, reclamantul a precizat că a solicitat exclusiv modificarea datei demisiei, întrucât indemnizația de concediu i-a fost deja achitată, iar Consiliul Superior al Magistraturii, la adoptarea hotărârii, trebuia să țină cont de cererea sa de demisie și de data solicitată pentru încetarea raporturilor de muncă. Potrivit Codului muncii, demisia este un drept al angajatului, care poate fi exercitat inclusiv după utilizarea concediului anual, iar decizia în acest sens nu aparține instanței angajatoare, respectiv Curții de Apel Chișinău, ci angajatului însuși.

15. Reprezentanta reclamantului, avocatul Natalia Vladimirov, a susținut poziția clientului său, subliniind temeinicia acțiunii și necesitatea admiterii acesteia în forma solicitată, în baza motivelor de fapt și de drept invocate.

16. Reprezentanta pârâtului, Olesea Ciobanu, a reiterat poziția exprimată în referința depusă la dosar, solicitând respingerea acțiunii înaintate de Vitalie Cotorobai.

17. Suplimentar, aceasta a menționat că, la adoptarea actului administrativ contestat, a fost examinată cererea reclamantului formulată în urma notificării, fără a fi analizat aspectul referitor la solicitarea eliberării din funcție după utilizarea concediului anual de odihnă.

TERMENUL DE ÎNAINȚARE A ACȚIUNII

18. Prin raportare la dispozițiile art. 209 din Codul administrativ, coroborate cu prevederile art. 25 din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 privind Consiliul Superior al Magistraturii, instanța reține că Vitalie Cotorobai s-a conformat cerințelor legale, depunând acțiunea în termen, la data de 18 iunie 2024. Aceasta întrucât copia Hotărârii motivate nr. 225/17 din 7 mai 2024 a Consiliului Superior al Magistraturii, referitoare la cererea sa de demisie din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău, i-a fost notificată prin intermediul poștei electronice la data de 3 iunie 2024.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

19. Art. 3 din Codul administrativ:

„Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.”

20. Art. 5 din Codul administrativ:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.”

21. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

22. Art. 11 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ:

„Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.”

23. Art. 17 din Codul administrativ:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

24. Art. 20 din Codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

25. Art. 39 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

26. Art. 93 alin.(1) din Codul administrativ:

„Fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.”

27. Art. 163 lit. c) din Codul administrativ:

„Procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:
c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.”

28. Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

29. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează:
a) în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.”

30. Art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ:

„O acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:
b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).”

31. Art. 219 alin. (1) din Codul administrativ:

„Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.”

32. Art. 221 alin. (1) din Codul administrativ:

„Autoritățile publice sînt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sînt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.”

33. Art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ:

„Examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).”

34. Art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996 (*în vigoare la data emiterii actului*):

„Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

Contestațiile se examinează de un complet format din 5 judecători.

Hotărârile Curții Supreme de Justiție adoptate în condițiile alin.(2) sînt irevocabile și intră în vigoare la data adoptării.”

35. Art. 25 alin. (1) lit. a) și alin. (2) – (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995 (*în vigoare la data emiterii actului*):

„Judecătorul este eliberat din funcție în cazul:

a) depunerii cererii de demisie;

Eliberarea judecătorului din funcție se face prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

Modul de eliberare din funcție a judecătorului și de contestare a hotărîrii de eliberare se stabilește de legislație.”

36. Art. 26 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995:

„Se consideră demisie a judecătorului plecarea onorabilă a acestuia din funcție dacă, în exercițiul funcțiunii și în afara relațiilor de serviciu, el nu a comis fapte care discreditează justiția sau compromit cinstea și demnitatea de judecător.”

37. Art. 1 din Legea nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor și modificarea unor acte normative:

„Prezenta lege reglementează raporturile juridice aferente procedurii de evaluare externă a integrității etice și financiare (în continuare – evaluare) a judecătorilor, procurorilor și altor subiecți menționați în prezenta lege.”

38. Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 252 din 17 august 2023:

„Evaluarea reprezintă un exercițiu excepțional, unic și limitat în timp, efectuat pentru verificarea integrității subiecților prevăzuți la art. 3 alin. (1).”

39. Art. 3 alin. (1) lit. b), alin. (2) lit. c), alin. (4) – (5) din Legea nr. 252 din 17 august 2023:

„În temeiul prezentei legi sunt evaluați:

b) judecătorii curților de apel aflați în funcție la data intrării în vigoare a prezentei legi;

Nu sunt supuși evaluării conform prezentei legi:

c) judecătorii și procurorii, care fac parte din una dintre categoriile menționate la alin.(1) și care, în termen de 20 de zile de la notificarea privind inițierea evaluării, depun cerere de demisie, cu excepția celor care și-au retras cererea de demisie în interiorul termenului respectiv;

Cererea de demisie depusă în condițiile alin. (2) lit. c) poate fi retrasă doar în interiorul termenului de 20 de zile. Depunerea cererii de demisie după expirarea acestui termen, indiferent de motivul invocat, se echivalează cu nepromovarea evaluării.

La data recepționării cererii de demisie, Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Procurorilor sau, după caz, Procurorul General informează despre aceasta comisia de evaluare corespunzătoare. Cererea de demisie se examinează și se soluționează în cel mult 10 zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (4), cu informarea comisiei de evaluare despre hotărârea adoptată.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Analizând materialele dosarului, susținerile părților formulate în cererea de chemare în judecată, în referință și în cadrul ședinței de judecată, precum și în temeiul dispozițiilor art. 5, 10 alin. (1), 11 alin. (1) lit. a), 17, 20 și 189 alin.(1)

din Codul administrativ, instanța reține că acțiunea depusă de Vitalie Cotorobai este admisibilă, însă nefondată în fapt și în drept.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată, printre altele, de existența unei pretinse încălcări a unui drept subiectiv sau a unui interes legitim al reclamantului, ca urmare a activității sau inacțiunii unei autorități publice, în conformitate cu dispozițiile Codului administrativ.

42. În speță, instanța constată că sunt întrunite condițiile privind pretinsa afectare a unui drept prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii. Astfel, din conținutul acțiunii formulate de Vitalie Cotorobai rezultă că acesta reclamă încălcarea dreptului său la carieră, a garanțiilor statutare care protejează independența și inamovibilitatea judecătorului, precum și a dreptului la un proces echitabil. Reclamantul susține că emiterea actului administrativ contestat, prin care s-a dispus eliberarea sa din funcție la o dată anterioară celei solicitate, fără a-i fi acordat concediul anual de odihnă, a afectat aceste drepturi protejate de legislația muncii și de regimul juridic al magistratului. Prin urmare, cererea îndeplinește cerințele de admisibilitate prevăzute de Codul administrativ, întrucât conține o pretenție concretă de apărare a unui drept pretins încălcat printr-un act administrativ individual emis de o autoritate publică.

43. Subsecvent, în temeiul dispozițiilor art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ, instanța reține că acțiunea în contencios administrativ formulată de Vitalie Cotorobai a fost înaintată instanței competente atât din punct de vedere material, cât și teritorial. Curtea Supremă de Justiție este investită prin lege cu competența de a soluționa în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ ce vizează contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.

44. Totodată, Completul de judecată constată că reclamantul a utilizat în mod corect tipul de acțiune prevăzut la art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ – acțiunea în obligare. Prin intermediul acesteia, Vitalie Cotorobai solicită atât anularea actului administrativ individual defavorabil, respectiv Hotărârea nr.225/17 din 7 mai 2024 a Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a dispus eliberarea sa din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău de la o dată diferită de cea solicitată, cât și obligarea autorității publice pârâte să emită un act administrativ individual favorabil, prin care să dispună eliberarea din funcție începând cu data indicată în cerere – 24 iulie 2024.

45. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că, în prezenta cauză, nu sunt incidente motivele de inadmisibilitate prevăzute la

art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, astfel încât acțiunea este admisibilă și urmează a fi examinată în fond.

46. În ceea ce privește fondul acțiunii în contencios administrativ depuse de Vitalie Cotorobai, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 93 alin. (1), art. 219 alin. (1), art. 220 alin. (1), art. 221 alin. (1) și art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, precum și în baza actelor aflate la dosar, reține următoarele: Vitalie Cotorobai a fost numit în funcția de judecător la Judecătoria Hîncești prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 1654-IV din 13 mai 2008, pentru un termen de 5 ani. Ulterior, prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 647-VII din 23 mai 2013, acesta a fost numit în funcția de judecător până la atingerea plafonului de vârstă.

47. Potrivit Hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 63/2 din 21 ianuarie 2014 și nr. 1040/34 din 23 decembrie 2014, Vitalie Cotorobai a fost desemnat pentru exercitarea atribuțiilor de judecător de instrucție în cadrul Judecătoriei Hîncești.

48. Ulterior, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 624/26 din 29 septembrie 2016, acesta a fost transferat în funcția de judecător la noua instanță creată – Judecătoria Hîncești.

49. Prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 189-VIII din 20 mai 2017, Vitalie Cotorobai a fost numit în funcția de judecător la Curtea de Apel Chișinău, funcție în care a activat până la data de 8 mai 2024.

50. Ulterior, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 241/21 din 8 septembrie 2020, acestuia i-a fost conferit gradul III de calificare.

51. La data de 11 aprilie 2024, Curtea de Apel Chișinău a recepționat mesajele Comisiei Vetting privind inițierea procedurii de evaluare a judecătorilor instanței, aceștia având la dispoziție un termen de 20 de zile pentru a decide dacă acceptă evaluarea sau optează pentru depunerea cererii de demisie.

52. La data de 2 mai 2024, judecătorul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Cotorobai, a depus la Consiliul Superior al Magistraturii cerere prin care a solicitat acceptarea demisiei sale din funcția de judecător, în temeiul art. 25 alin.(1) lit. a) și art. 26 alin. (1) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului, începând cu data de 24 iulie 2024.

53. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, reținând că cererea de demisie înaintată de judecătorul Vitalie Cotorobai a fost formulată ca urmare a notificării primite din partea Comisiei Vetting privind inițierea evaluării externe și, prin urmare, are loc în contextul aplicării Legii nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor, a constatat că această cerere urmează a fi examinată în temeiul art. 3 alin. (5) din legea menționată. În

consecință, la data de 7 mai 2024, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. a) și art. 26 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului, precum și al art. 4, 17, 24 și 25 din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 privind Consiliul Superior al Magistraturii, cu votul unanim al celor 10 membri cu drept de vot prezenți la ședință, Consiliul a emis Hotărârea nr. 225/17 prin care a acceptat cererea de demisie a domnului Vitalie Cotorobai din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău și a dispus eliberarea acestuia din funcție începând cu data de 8 mai 2024.

54. Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la data de 18 iunie 2024, Vitalie Cotorobai a formulat o cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 225/17 din 7 mai 2024 privind cererea sa de demisie din funcția de judecător al Curții de Apel Chișinău, cu efect de la data de 8 mai 2024, și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o nouă hotărâre privind eliberarea sa din funcție din data de 24 iulie 2024. În susținerea cererii, reclamantul a subliniat că dispozițiile art.3 alin. (5) din Legea nr. 252 din 17 august 2023, invocate de către pârât, nu impun Consiliului obligația de a dispune demisia judecătorului în termen de 10 zile, ci doar obligația de a soluționa cererea de demisie în acest termen. Potrivit reclamantului, eliberarea din funcție urma a fi dispusă la data solicitată în cerere, cu respectarea dreptului la concediul anual de odihnă și încetarea raporturilor de muncă ulterior utilizării acestuia.

55. Completul de judecată reține că, potrivit art. 17 lit. b) din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului, independența judecătorului este garantată, printre altele, prin existența unei proceduri clare, transparente și demne de eliberare din funcție, inclusiv prin posibilitatea demisiei. Această garanție normativă are drept scop asigurarea stabilității statutului profesional al judecătorului și permite exercitarea nestingherită a atribuțiilor judiciare într-un cadru predictibil și coerent.

56. În cazul din speță, judecătorul Vitalie Cotorobai a formulat cererea de demisie din proprie inițiativă, exercitând astfel un drept personal și discreționar, consacrat expres de art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/1995. Or, potrivit acestei norme, judecătorul are posibilitatea de a se retrage din funcție, fără obligația de a-și motiva decizia, cu respectarea condițiilor și procedurilor legale aplicabile în materie.

57. Completul de judecată subliniază că, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul a recunoscut expres că nu a avut intenția de a se supune procedurii de evaluare externă inițiate de Comisia de evaluare în temeiul Legii nr. 252 din 17 august 2023. Această recunoaștere confirmă faptul că depunerea cererii de demisie a avut ca scop explicit evitarea evaluării, iar nu exprimarea unei voințe

libere și necondiționate de retragere din funcție în afara acestui context. Or, în asemenea circumstanțe, sunt pe deplin incidente prevederile legale speciale care reglementează regimul juridic al demisiei în contextul procedurii de evaluare externă, iar eliberarea din funcție nu poate fi disociată de efectele notificării emise de Comisia de evaluare.

58. Având în vedere contextul juridic specific, cererea de demisie formulată de Vitalie Cotorobai a fost examinată de Consiliul Superior al Magistraturii în temeiul art. 25 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/1995, în coroborare cu dispozițiile art. 3 din Legea nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor. Întrucât această din urmă reglementare are caracter de lege specială, în caz de conflict normativ, ea prevalează asupra prevederilor generale, în temeiul principiului *lex specialis derogat legi generali*.

59. Din examinarea conținutului hotărârii contestate rezultă că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a respins solicitarea judecătorului Vitalie Cotorobai privind acceptarea demisiei cu data de 24 iulie 2024, reținând că această cerere a fost formulată ulterior notificării referitoare la inițierea procedurii de evaluare externă, emisă de către Comisia de evaluare. În aceste condiții, cererea intră sub incidența prevederilor art. 3 alin. (5) din Legea nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor, care reglementează un regim derogatoriu și strict în materie de demisie în contextul evaluării. Astfel, eliberarea din funcție nu poate avea loc decât cu respectarea strictă a termenelor și procedurilor speciale stabilite prin această lege, orice derogare de la acestea fiind inadmisibilă.

60. Prin urmare, având în vedere circumstanțele specifice ale cauzei, completul de judecată constată că cererea de demisie formulată de judecătorul Vitalie Cotorobai nu se supune regimului juridic general instituit de Codul muncii sau de Legea nr. 544/1995 privind statutul judecătorului, interpretate în mod izolat, ci se încadrează în regimul derogatoriu instituit prin Legea nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor.

61. Această lege specială este aplicabilă exclusiv în contextul evaluării externe, iar potrivit principiului general de drept *lex specialis derogat legi generali*, prevalează în cazul unui conflict normativ față de reglementările cu caracter general.

62. Din analiza materialului probator administrat în cauză rezultă în mod neechivoc că cererea de demisie a fost depusă de către Vitalie Cotorobai ulterior notificării primite de la Comisia de evaluare. În consecință, devin incidente dispozițiile speciale ale Legii nr. 252/2023, care reglementează expres situațiile de acest tip, și nu normele generale ale Legii nr. 544/1995 sau ale Codului

muncii, care nu conțin dispoziții referitoare la demisia judecătorului aflat în procedura de evaluare externă.

63. Completul de judecată reține că procesul de evaluare externă a judecătorilor constituie un mecanism legislativ unic în sistemul de drept al Republicii Moldova, instituit în cadrul reformei sistemului judiciar și guvernat de norme speciale, clare, previzibile și imperative. Scopul declarat al acestor norme este consolidarea transparenței, responsabilității și integrității în exercitarea funcției de judecător. Reglementările în cauză au fost supuse controlului de constituționalitate de către Curtea Constituțională, care a confirmat compatibilitatea lor cu prevederile Legii fundamentale, validând astfel caracterul legitim și proporțional al cadrului normativ adoptat.

64. Din interpretarea sistematică a prevederilor art. 3 din Legea nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor, rezultă că legiuitorul a instituit în sarcina judecătorilor notificați cu privire la inițierea procedurii de evaluare obligația de a opta, în termen de 20 de zile de la notificare, între două alternative legale: fie acceptarea evaluării externe, fie depunerea unei cereri de demisie. Acest regim dual, expres prevăzut de lege, are menirea de a delimita în mod clar și obiectiv opțiunile disponibile, excluzând posibilitatea tergiversării sau a utilizării abuzive a dreptului la demisie pentru a evita procedura de evaluare.

65. După expirarea termenului de 20 de zile prevăzut pentru exprimarea opțiunii, cererea de demisie formulată în acest context este supusă soluționării de către Consiliul Superior al Magistraturii în termen de cel mult 10 zile, conform art. 3 alin. (5) din aceeași lege. Hotărârea emisă în urma examinării cererii de demisie are efect constitutiv și determină data încetării efective a mandatului de judecător.

66. În cauza de față, potrivit propriilor afirmații ale reclamantului formulate în cadrul ședinței de judecată, acesta a fost notificat de către Comisia de evaluare la data de 11 aprilie 2024 cu privire la inițierea procedurii de evaluare externă, iar la data de 2 mai 2024 a depus cererea de demisie. Prin urmare, cererea a fost formulată în interiorul termenului de 20 de zile, ceea ce atrage aplicabilitatea dispozițiilor speciale prevăzute de art. 3 alin. (2) lit. c) și alin. (5) din Legea nr. 252/2023.

67. Aceste prevederi impun Consiliului Superior al Magistraturii obligația legală de a informa comisia de evaluare competentă despre primirea cererii de demisie și de a adopta o hotărâre în termen de 10 zile calculat de la expirarea perioadei de 20 de zile, respectiv termenul legal acordat judecătorului pentru exprimarea opțiunii. Comunicarea rezultatului către comisie face parte

integrantă din procedura reglementată de lege, fiind esențială pentru coordonarea procesului de evaluare cu deciziile privind statutul funcției.

68. Instanța reține că dispozițiile art. 3 din Legea nr. 252 din 17 august 2023 nu condiționează data încetării mandatului de judecător de existența unor motive sau circumstanțe particulare, precum durata activității sau intențiile personale ale judecătorului. Această concluzie decurge din caracterul obiectiv și imperativ al cadrului normativ instituit de lege, care stabilește reguli clare, uniforme și aplicabile tuturor judecătorilor supuși procedurii de evaluare externă. Astfel, interpretarea subiectivă sau flexibilă a normei este exclusă, fiind contrară scopului urmărit de legiuitor.

69. În acest context, Curtea Constituțională a reiterat, prin Hotărârile nr. 21 din 24 iunie 2015 și nr. 9 din 7 aprilie 2020, că normele juridice trebuie interpretate într-un mod funcțional, capabil să producă efecte juridice și să asigure aplicabilitatea reală a reglementării. Potrivit acestei jurisprudențe constante, interpretarea normei trebuie realizată în conformitate cu finalitatea urmărită de legiuitor și cu ansamblul arhitecturii legislative în care se încadrează, astfel încât să fie evitată o aplicare iluzorie sau inaplicabilă în practică.

70. Pe această bază, instanța subliniază că Legea nr. 252/2023 nu conține o prevedere expresă cu privire la data de la care cererea de demisie a judecătorului produce efecte – respectiv dacă aceasta este data hotărârii emise de Consiliul Superior al Magistraturii sau data indicată de judecător în cuprinsul cererii. Această omisiune legislativă nu poate genera incertitudine juridică, ci impune atât autoritatea publică cât și instanța de judecată la o interpretare sistemică și teleologică, în conformitate cu principiile generale de drept și jurisprudența constituțională, astfel încât efectele juridice ale cererii de demisie să fie aliniate cu scopul reglementării și cu procesul de evaluare externă.

71. Conform art. 3 alin. (4) din Legea nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor, cererea de demisie formulată în condițiile alin. (2) lit. c) poate fi retrasă doar în interiorul termenului de 20 de zile de la notificarea privind inițierea procedurii de evaluare. După expirarea acestui termen, orice cerere nouă de demisie nu mai are semnificația unei manifestări de voință autonome, ci este tratată de legiuitor ca un act echivalent cu refuzul de a se supune evaluării externe, atrăgând incidența regimului juridic derogatoriu reglementat de lege. Această normă are un caracter strict și urmărește să delimiteze cu precizie perioada în care judecătorul poate decide în mod liber asupra continuării sau încetării mandatului său în contextul evaluării.

72. Instanța respinge susținerea reclamantului potrivit căreia prevederile art. 3 alin. (5) ar institui un termen pur formal, lipsit de consecințe juridice reale. Dimpotrivă, această dispoziție are un caracter imperativ și stabilește un cadru

procedural obligatoriu pentru soluționarea cererilor de demisie formulate după notificarea privind inițierea evaluării. Scopul acestei norme este de a garanta coerența, eficiența și integritatea procesului de evaluare externă. Acceptarea unei cereri de demisie formulate cu întârziere — de exemplu, după utilizarea concediului anual de odihnă — ar contraveni finalității Legii nr. 252/2023, ar vulnerabiliza procesul de evaluare și ar putea deschide calea unor practici de evitare voluntară a controlului de integritate, subminând autoritatea regimului juridic instituit prin lege.

73. Completul de judecată subliniază existența unei distincții juridice fundamentale între cererea de demisie formulată în temeiul reglementării generale prevăzute de Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 privind statutul judecătorului și cererea depusă în contextul special al procedurii de evaluare externă, reglementată de Legea nr. 252 din 17 august 2023. Această distincție nu este pur formală, ci produce efecte juridice concrete asupra modului de calcul al termenelor procedurale aplicabile și asupra stabilirii datei efective a încetării mandatului de judecător. În timp ce regimul general permite retragerea discreționară din funcție în condițiile stabilite de lege, regimul special instituit de Legea nr. 252/2023 presupune restricții procedurale suplimentare, aplicabile în mod uniform tuturor judecătorilor supuși evaluării externe, în vederea asigurării transparenței și integrității procesului.

74. În această ordine de idei, instanța respinge argumentul reclamantului potrivit căruia cererea sa de demisie ar fi trebuit acceptată cu data indicată în mod unilateral — respectiv 24 iulie 2024 — întrucât o asemenea abordare ar conduce la o interpretare arbitrară și subiectivă a cadrului normativ aplicabil. Acceptarea acestui argument ar echivala cu recunoașterea unui drept discreționar al judecătorului de a-și stabili data ieșirii din funcție în afara regimului procedural impus de Legea nr. 252/2023, ceea ce ar crea o lacună legislativă contrară principiilor fundamentale ale legalității, securității juridice și egalității în aplicarea legii. O astfel de practică ar genera incertitudine juridică, interpretări contradictorii ale normei și ar deschide posibilitatea unor tratamente diferențiate, cu risc de arbitrar.

75. Instanța de asemenea constată lipsa de relevanță juridică a motivării invocate de reclamant, potrivit căreia intenționa să atingă, până la data de 24 iulie 2024, o vechime în muncă de 16 ani în funcția de judecător, în vederea obținerii indemnizației unice de eliberare și a pensiei speciale într-un quantum mai avantajos. În măsura în care judecătorul nu optează pentru continuarea activității în scopul evaluării externe, ci alege demisia, acesta nu poate continua exercitarea funcției până la atingerea unui anumit prag de vechime. Data încetării mandatului este stabilită prin hotărârea adoptată de autoritatea competentă,

respectiv Consiliul Superior al Magistraturii, în conformitate cu cadrul legal aplicabil, fără ca solicitantul să aibă un drept discreționar în stabilirea acestui moment.

76. Instanța de judecată nu poate reține susținerea reclamantului privind pretinsa încălcare a dreptului său la concediul anual de odihnă, invocată în contextul formulării cererii de demisie. Potrivit prevederilor Codului muncii, dreptul la concediu anual plătit este garantat și imprescriptibil în cadrul raporturilor de muncă, însă, în situațiile de încetare a funcției, acest drept nu este suprimat, ci transformat într-o creanță compensatorie.

77. Astfel, în conformitate cu art. 118 alin. (4) din Codul muncii, în cazul în care salariatul nu a beneficiat de concediul anual de odihnă, angajatorul este obligat să-i achite o indemnizație compensatorie pentru zilele de concediu nefolosite până la data încetării raporturilor de muncă. Această reglementare reflectă o practică standardizată și echitabilă în materia muncii, menită să asigure caracterul efectiv al dreptului la odihnă, fără a condiționa legalitatea actului de eliberare din funcție de utilizarea efectivă a concediului.

78. În prezenta cauză, instanța constată că reclamantul nu a probat existența vreunui refuz din partea autorității de a-i achita această indemnizație compensatorie concediului de odihnă, iar simplele nemulțumiri față de data încetării funcției nu constituie, prin ele însele, o atingere a dreptului garantat de lege. Mai mult, potrivit art. 25 alin. (3) din Legea nr. 544/1995 privind statutul judecătorului, drepturile cuvenite la încetarea funcției, inclusiv cele de ordin material, se acordă conform dispozițiilor legale în vigoare, fără a afecta temeinicia hotărârii de eliberare.

79. Cu atât mai mult că în cadrul ședinței de judecată, reclamantul a recunoscut că i-a fost achitată indemnizația compensatorie aferentă concediului anual de odihnă nefolosit, conform prevederilor legale aplicabile la încetarea mandatului.

80. Într-un final, pentru a putea fi calificat ca fiind ilegal, un act administrativ trebuie să încalce o normă juridică aplicabilă care conferă protecție unui drept subiectiv sau interes legitim al persoanei vizate. În prezenta cauză, instanța constată că nu a fost invocată și nici dovedită vreo normă legală care să fi fost încălcată de autoritatea emitentă a actului administrativ. Dimpotrivă, cererea reclamantului a fost soluționată cu respectarea prevederilor imperative ale Legii nr. 252/2023, precum și în concordanță cu procedura legală aplicabilă în materie. În aceste condiții, nu poate fi reținută existența unei ilegalități a actului contestat.

81. Completul de judecată punctează că Hotărârea nr. 225/17 din 7 mai 2024 a fost emisă de o autoritate publică competentă, în limitele competenței sale legale, în termenul prevăzut de lege și cu respectarea tuturor exigențelor

procedurale stabilite de cadrul normativ aplicabil. Îndeplinirea acestor condiții conferă actului administrativ în cauză caracterul de act legal, temeinic și proporțional, în sensul jurisprudenței constante privind validitatea actelor emise de autoritățile administrative în exercitarea atribuțiilor lor.

82. Având în vedere constatările de fapt și de drept reținute în cauză, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 225/17 din 7 mai 2024, prin care a fost soluționată cererea de demisie a judecătorului Vitalie Cotorobai, a fost adoptată cu respectarea prevederilor imperative ale Legii nr. 544/1995, în coroborare cu dispozițiile Legii nr. 252 din 17 august 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și procurorilor, fiind în deplină concordanță cu regimul juridic aplicabil în materia demisiei în contextul procedurii de evaluare. Actul emis reflectă aplicarea corectă a legii în raport cu situația concretă dedusă judecății.

83. În consecință, având în vedere ansamblul motivelor reținute în prezenta hotărâre, instanța de judecată constată că acțiunea depusă de Vitalie Cotorobai, prin care se solicită anularea Hotărârii nr. 225/17 a Consiliului Superior al Magistraturii în partea ce vizează stabilirea datei încetării calității de judecător la data de 8 mai 2024 și obligarea autorității de a emite o nouă hotărâre cu indicarea datei de 24 iulie 2024, este nefondată. În lipsa unui temei legal care să justifice admiterea acțiunii, aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

84. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 191 alin. (5) lit. a) și 224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Cotorobai împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Hotărârea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă